

Bilag 3

**Spørgsmål til skriftlig besvarelse til undervisningsministeren
(6. januar 1986) af Jytte Andersen (S)**

»Hvordan vil ministeren sikre, at småbørnsinitiativets arbejde om koordinering, stimulering og støtte af småbørnsforskning i Danmark videreføres, efter at initiativets 5 års virke er ophørt med udgangen af 1985?«
(Spm. nr. S 491).

Begrundelse:

I forlængelse af børnekommissionens arbejde besluttede de tre forskningsråd (Statens humanistiske Forskningsråd, Statens samfundsvidenskabelige Forskningsråd og Statens lægevidenskabelige Forskningsråd) et fællesinitiativ vedrørende småbørnsforskning.

Udvalget fik til opgave at holde seminarer, work shop, konferencer, kurser m.v., yde forskervejledning, oprette uddannelsesstillinger og projektforbereðelsesstipendier samt forbehandle ansøgninger til forskningsrådene inden for småbørnsområdet. Udvalget informerede om arbejdet igennem et nyhedsbrev.

Småbørnsinitiativets virksomhed beskrives i antologi om småbørnsforskning »Småbørn – familie – samfund«, og arbejdet må anses som vellykket. Imidlertid hedder det i bogens afslutning side 27:

»Spiren til et kreativt forskningsmiljø for småbørnsforskere er dannet, men den må stadig næres og gødes for ikke at visne bort. Man kunne ønske et forskningscenter, hvor småbørnsforskere kunne inspirere hinanden, udveksle ideer og udføre projekter i et tværfagligt forskningsmiljø. Tanker som disse er også fremme andre steder i Norden, men for at ønskedrømmene kan realiseres, kræves opbakning og ressourcer.

Skal småbørnsforskningen i Danmark fortsat spire og måske en dag folde sig ud som en forskningsmæssig blomst, er der fortsat behov for en ekstra indsats«.

Svar (15. januar 1986):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg anser det på forhånd for at være umuligt at sikre, at dette særlige initiativ videreføres i sin nuværende eller en tilsvarende form. De tidsbegrænsede koordinerede forskningsinitiativer på tværs af sektorer og forskningsråd anser jeg for gode i den forstand, at man herved gør forskerne og brugerne af forskningen opmærksomme på sammenhænge og informationskanaler. Det er min opfattelse, at der – uafhængigt af sådanne initiativer – påhviler forskere en forpligtelse til at orientere sig om tilgrænsende områder og at orientere andre om eget arbejde, f.eks. gennem seminarer og publikationer, der retter sig mod bredere kredse.

Jeg er vidende om, at det nu afsluttede småbørnsinitiativ har været særdeles nyttigt for institutioner, der varetager opgaver med småbørnsopdragelse, småbørns helbredstilstand og børnefamiliers levkår. Initiativet har uden tvivl også haft stor betydning for seminarier, der uddanner pædagoger, og hvis undervisning i videst muligt omfang bør være forskningsforankret.

Et solidt kundskabsgrundlag for pædagoguddannelserne ligger mig på sinde, ikke mindst da op mod $\frac{2}{3}$ af Danmarks småbørn går i børnehave og næsten alle i børnehaveklasse.

På baggrund af erfaringerne med småbørnsinitiativet er det imidlertid Statens samfundsvidenskabelige Forskningsråds opfattelse, at emneområdet er for snævert til at bære et selvstændigt forskningscenter. Det er forskningsrådets opfattelse, at der fortsat er behov for en særlig indsats for at stimulere småbørnsforskningen, men at dette bedst kan ske gennem udnyttelse af allerede eksisterende institutioner som f.eks. Socialforskningsinstituttet, Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut og diverse institutter på Danmarks Lærerhøjskole. Derudover finder forskningsrådet, at der bør ydes støtte